

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้กับประชาชน โดยในระยะเริ่มแรก นั้น ภารกิจของรัฐในการจัดทำบริการสาธารณะจำกัดอยู่แต่เพียงการจัดทำบริการสาธารณะทาง ปกครอง อัน ได้แก่ การรักษาความมั่นคงของรัฐทั้งภายในและภายนอกประเทศ การดูแลรักษาความ สงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้กับประชาชน การจัดให้มีกระบวนการอำนวยความสะดวกที่เป็นธรรม การรักษาเสถียรภาพและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงการติดต่อ สัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่างๆ โดยภารกิจดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นถือได้ว่าเป็นภารกิจที่มี ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและเป็นเหตุผลในการเกิดขึ้นและความดำรงอยู่ของรัฐ ดังนั้น ในการจัดทำ บริการสาธารณะทางปกครอง รัฐจึงไม่สามารถมอบให้องค์กรอื่นหรือเอกชนเข้ามาดำเนินการแทน ได้ และเพื่อให้การดำเนินการดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องมีอำนาจพิเศษบางประการเหนือประชาชน โดยเป็นอำนาจบังคับบัญชาเดียว เช่น การวางกฎระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ การออกคำสั่งบังคับให้บุคคลกระทำการหรืองดเว้นกระทำ การอย่างหนึ่งอย่างใด และรวมถึงการมีมาตรการบังคับในกรณีที่บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎระเบียบหรือคำสั่งด้วย ซึ่งเครื่องมือสำคัญของรัฐในการจัดทำบริการสาธารณะทางปกครอง ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นก็คือ ส่วนราชการ โดยส่วนราชการแต่ละแห่งต่างก็มีภารกิจและอำนาจ หน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะทางปกครองแตกต่างกันไปตามกฎหมายที่ได้กำหนดเอาไว้

ต่อมาด้วยการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการ ขยายตัวของเศรษฐกิจทั้งในด้านอุตสาหกรรมและการค้าขายที่มีความเจริญเติบโตค่อนข้างมาก ทำ ให้ความต้องการของประชาชนที่แต่เดิมจำกัดอยู่แต่เพียงเฉพาะเรื่องของความมั่นคงปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ไม่เพียงพออีกต่อไป เพราะการที่ประชาชนจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสภาพ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนั้น จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาสินค้าและบริการ ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน จำพวกไฟฟ้า น้ำประปา และการ คมนาคมขนส่ง เป็นต้น ดังนั้น ภารกิจของรัฐจึงมิได้จำกัดอยู่แต่เพียงการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินเท่านั้น แต่รัฐต้องมีหน้าที่ในการจัดหาสินค้าและบริการ รวมถึงการจัดให้มี สาธารณูปโภคประเภทต่างๆด้วย ทำให้เห็นได้ว่าภารกิจในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐมี

ขอบเขตที่กว้างขึ้นกว่าเดิมเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม รัฐวิสาหกิจยังคงเป็นหน่วยงานของรัฐรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น จึงยังคงต้องตกอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลของรัฐอยู่ เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจเป็นไปตามนโยบายที่ได้กำหนดเอาไว้ โดยมีคณะรัฐมนตรีในฐานะผู้มีอำนาจสูงสุดของฝ่ายบริหารเป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลด้านนโยบายของรัฐวิสาหกิจทั้งหมดโดยรวม

ส่วนภายในรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า องค์กรฝ่ายบริหารที่มีอำนาจสูงสุดภายในรัฐวิสาหกิจก็คือ คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นองค์กรที่มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ เพราะคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ และควบคุมกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจก้าวเดินต่อไปตามนโยบายที่ได้วางเอาไว้ แต่เมื่อพิจารณาถึงที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจแล้วจะพบว่ามีปัญหาสำคัญอยู่ 2 ประการ กล่าวคือ ประการแรก กรรมการรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการทั้งข้าราชการทหารและพลเรือน ดังนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการจึงได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจในสองฐานะด้วยกัน โดยฐานะหนึ่งคือการเป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ (Regulator) ตามที่กฎหมายได้กำหนดอำนาจไว้ให้ และอีกฐานะหนึ่งคือ การเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารรัฐวิสาหกิจนั้นเสียเอง (Operator) ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ชัดว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะย่อมเป็นการขัดกันโดยสภาพอยู่แล้วที่ฝ่ายควบคุมกำกับดูแลกับฝ่ายปฏิบัติการจะเป็นบุคคลคนเดียวกัน ประการที่สอง การที่กรรมการรัฐวิสาหกิจแต่ละคนดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจมากเกินไป ปัญหานี้ก็เช่นกันที่ทำให้เกิดปัญหาเป็นอย่างมาก เพราะกรรมการรัฐวิสาหกิจแต่ละคนจะมีภาระหน้าที่การงานประจำที่เต็มเวลาอยู่แล้ว เมื่อมาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจอีกจึงมีเวลาน้อยมากที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจได้ และปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า กรรมการรัฐวิสาหกิจบางคนไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจอยู่เพียงแห่งเดียว แต่ในทางตรงกันข้ามกรรมการรัฐวิสาหกิจบางคนดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหลายแห่ง จึงเกิดปัญหาว่ากรรมการรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นจะมีเวลามากพอในการปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจที่ดีได้หรือไม่ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าไม่มีบุคคลใดจะปฏิบัติหน้าที่หลายๆอย่างในเวลาเดียวกันให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีได้ทั้งหมด

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จึงนำไปสู่การตราพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 ออกมาใช้บังคับ โดยเหตุผลในการตรากฎหมายฉบับนี้ก็คือ กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งได้กำหนดจำนวนกรรมการ ตลอดจนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้แตกต่างกัน นอกจากนี้กฎหมายยังเปิดช่องให้มีการแต่งตั้งบุคคลคนเดียวดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจได้หลายแห่ง สภาพปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้อย่างชัดเจนว่า

ต้องการที่จะวางแนวทางเกี่ยวกับระบบกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน และต้องการกำหนดให้กรรมการในรัฐวิสาหกิจจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสามแห่งมิได้ กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่มีผลเป็นการบังคับทั่วไปที่รัฐวิสาหกิจทุกแห่งจะต้องยึดถือและปฏิบัติตาม

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะได้มีพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 รวมทั้งฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมภายหลัง แต่ปัญหาที่มากและองค์ประกอบของกรรมการรัฐวิสาหกิจก็ยังคงเป็นปัญหาที่มีอยู่จนถึงปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการที่ไม่มีกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ใดกำหนดถึงกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจเอาไว้ จึงเป็นช่องว่างให้ฝ่ายการเมืองในการแต่งตั้งบุคคลผู้ใกล้ชิดให้เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจจึงกลายเป็นเครื่องมืออันหนึ่งในการตอบแทนกันทางการเมือง การแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ จึงทำให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 โดยพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2550 ซึ่งสาระสำคัญของประการหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้นั้นก็คือ การกำหนดให้การแต่งตั้งกรรมการอื่นที่มีใช้กรรมการ โดยตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจแห่งใด ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลในบัญชีรายชื่อกรรมการที่กระทรวงการคลังจัดทำขึ้น ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการอื่นของรัฐวิสาหกิจ บทบัญญัติดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งของประเทศไทยในการปฏิรูปกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ อันจะนำไปสู่การมีกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจที่มีความโปร่งใส และทำให้ได้มาซึ่งกรรมการรัฐวิสาหกิจที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับลักษณะธุรกิจและการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดยการจัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีก็ได้ลงมติเห็นชอบร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจ โดยสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้แก่ การกำหนดให้มีคณะกรรมการจัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อขึ้นมาทำหน้าที่ในการจัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกระทรวงการคลังก็ได้จัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจแล้วเสร็จ โดยมีบุคคลที่ได้ผ่านการคัดเลือกเพื่อขึ้นบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจ รวมจำนวนทั้งสิ้น 380 คน ตามประกาศกระทรวงการคลังรวมสามครั้งด้วยกัน โดยบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังจัดทำขึ้นนั้น จะประกอบไปด้วยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในหลากหลายอาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะธุรกิจและการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง

การที่กฎหมายได้กำหนดให้การแต่งตั้งกรรมการอื่นที่มีใช้กรรมการ โดยตำแหน่งใน รัฐวิสาหกิจแห่งใด ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลในบัญชีรายชื่อที่กระทรวงการคลังจัดทำ ขึ้นนั้น จึงเป็นการปฏิรูปกระบวนการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยครั้งสำคัญ ที่ทำให้กระบวนการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจมีความโปร่งใสและได้มาซึ่งกรรมการรัฐวิสาหกิจที่มีความรู้ความสามารถ เพราะเป็นการลดทอนการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งกรรมการ รัฐวิสาหกิจ โดยเป็นการบังคับเอาไว้ว่าในการแต่งตั้งกรรมการอื่นที่มีใช้กรรมการ โดยตำแหน่ง จะต้องพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลในบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังจัดทำขึ้น ซึ่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวจะถูกประกาศให้ทราบโดยทั่วกันในรูปแบบของประกาศกระทรวงการคลัง

แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงพบได้ว่ากระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจในปัจจุบัน ฝ่ายการเมืองในฐานะผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจยังคงมีดุลพินิจอยู่ ก่อนข้างมาก เพราะกฎหมายกำหนดไว้แต่เพียงว่าในการแต่งตั้งกรรมการอื่นที่มีใช้กรรมการ โดย ตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อกรรมการรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลัง จัดทำขึ้น ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ส่วนตำแหน่งกรรมการอื่นในอีกสองในสามส่วนที่เหลือนั้น กฎหมายไม่ได้บังคับเอาไว้ว่าจะต้องทำการแต่งตั้งอย่างไร ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณา แต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจจึงไม่จำเป็นที่จะต้องทำการแต่งตั้งกรรมการจากบุคคลในบัญชีรายชื่อ กรรมการรัฐวิสาหกิจ จึงทำให้เห็นได้ว่า ฝ่ายการเมืองในฐานะผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการ รัฐวิสาหกิจ จึงยังคงมีดุลพินิจอยู่ก่อนข้างมากในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลใดก็ตามที่เห็นสมควรให้ ดำรงตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจ เพราะกฎหมายไม่ได้กำหนดขั้นตอนการแต่งตั้งกรรมการอื่นใน ส่วนที่เหลือเอาไว้ จึงทำให้ฝ่ายการเมืองใช้ช่องว่างดังกล่าวในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลผู้ใกล้ชิด ให้เข้าไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจได้เหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา การแต่งตั้ง กรรมการรัฐวิสาหกิจโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ จึงเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงจะได้ ทำการศึกษาถึงสภาพปัญหาที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย รวมทั้งการศึกษากระบวนการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศอังกฤษและ นิวซีแลนด์ด้วย เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาที่มาและองค์ประกอบ ของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองในการแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ อันเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. ศึกษาถึงแนวทางการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจของประเทศอื่น ได้แก่ ประเทศอังกฤษและประเทศนิวซีแลนด์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย

3. วิเคราะห์และหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยต่อไป โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ การมีกระบวนการสรรหาที่มีความโปร่งใสและการได้กรรมการรัฐวิสาหกิจที่มีความรู้ความสามารถ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจเป็นองค์กรที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ เพราะมีอำนาจหน้าที่วางแผนควบคุมกำกับนโยบายของรัฐวิสาหกิจและกำหนดทิศทางของรัฐวิสาหกิจว่าจะเป็นไปได้ในรูปแบบลักษณะใด ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้กำหนดให้การแต่งตั้งกรรมการอื่นที่มีใช้กรรมการโดยตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจแห่งใด ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งจากบัญชีกรรมการรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังจัดทำขึ้น ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายไม่ได้กำหนดขั้นตอนการแต่งตั้งกรรมการอื่นในอีกสองในสามส่วนที่เหลือเอาไว้ ทำให้ฝ่ายการเมืองใช้ช่องว่างดังกล่าวในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลผู้ใกล้ชิดให้เข้าไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจได้เหมือนเช่นในอดีตที่ผ่านมา การแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถส่งผลให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจจึงเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของรัฐวิสาหกิจไทย ดังนั้น จึงสมควรที่จะได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการแก้ไขปรับปรุงที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเริ่มต้นศึกษาตั้งแต่ความทั่วไปเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจและคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้างและวิธีการได้มาของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย ที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในต่างประเทศ แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย วิเคราะห์เปรียบเทียบที่มาจากองค์ประกอบของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในต่างประเทศกับประเทศไทย ท้ายสุดคือบทสรุปและข้อเสนอแนะ

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

เป็นการวิจัยแบบเอกสาร ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยและในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้แก่ หนังสือ เอกสาร บทความ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

1. จากการศึกษาวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสทั้งในส่วนของกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ

2. ทำให้รัฐวิสาหกิจในฐานะเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะและเป็นผู้ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ สามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากการมีคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามประเภทของรัฐวิสาหกิจ